

mandant in Korea, verklaarde onlangs dat de Verenigde Staten elke poging van China om Kemoi en Matsoe met atoombommen moeten beantwoorden :

"Dergelijk specifiek militair objectief, zegde hij, komt ons in de Stille Oceaan goed van pas om aan onze vrienden en ook aan onze vijanden te bewijzen, dat wij er niet mee lachen. Wij hebben veel gesproken over massale représeilles, maar dat zijn slechts woorden die niets betekenen. Wat wij nodig hebben is een daad. En op die kusteilanden hebben de Verenigde Staten een ideale gelegenheid om die daad te stellen".

Daartoe dient nu precies de vredesbeweging, om zulke krankzinnige dwaasheden bijtijds te verijdelen.

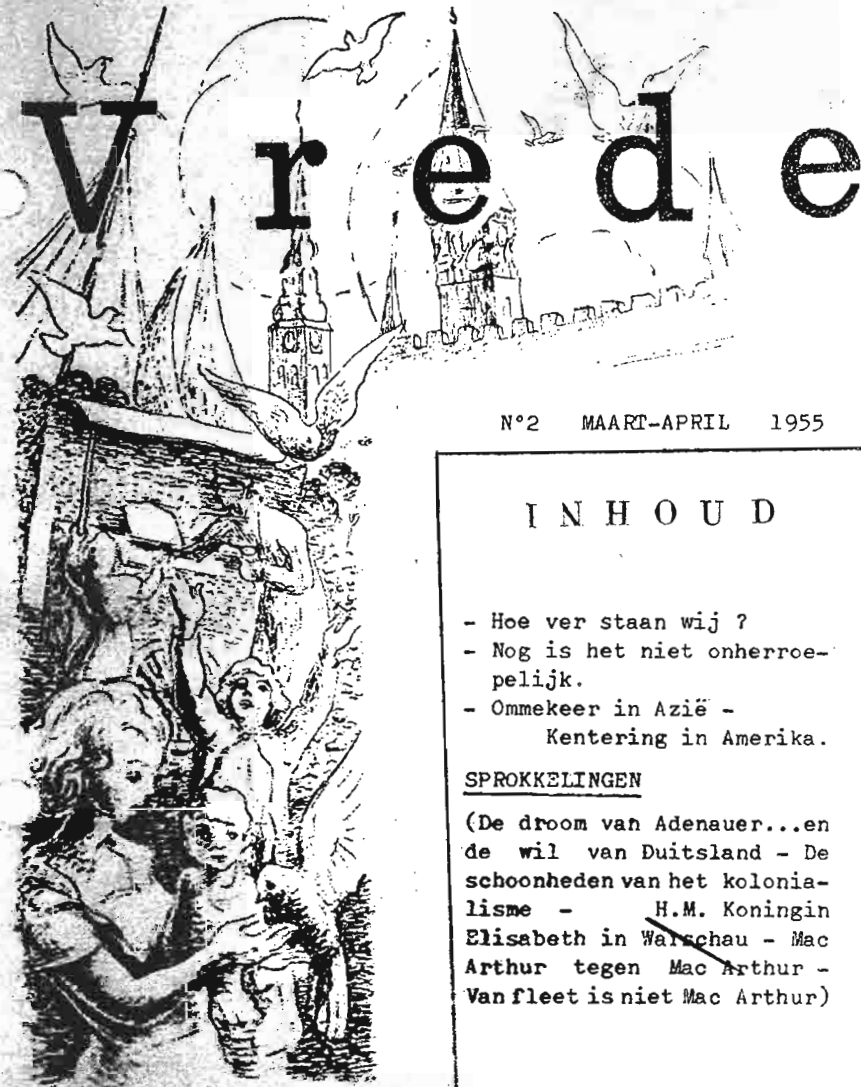
TENTOONSTELLING VAN HEDENDAAGSE CHINESE AMBACHTKUNST

**BOEKEN over CHINESE KUNST
GEEMAILLEERD KOPERWERK
LAKWAREN KANTWERK
ledere Donder - Zaterdagmiddag
toegankelijk van 14,30 tot 18 uur.**

**Markgravestraat 14, Antwerpen
alsook iedere Zondag van 10 tot 13 u.**

Inkom gratis

**TWEEMAANDELIJKE UITGAVE VAN DE BELGISCHE UNIE
VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE (B.U.V.V.)**

N°2 MAART-APRIL 1955

INHOUD

- Hoe ver staan wij ?
- Nog is het niet onherroepelijk.
- Ommekeer in Azië -
Kentering in Amerika.

SPROKKELINGEN

(De droom van Adenauer... en de wil van Duitsland - De schoonheden van het kolonialisme - H.M. Koningin Elisabeth in Warschau - Mac Arthur tegen Mac Arthur - Van flect is niet Mac Arthur)

HOE VER STAAN WIJ?

De B.U.V.V. werd gesticht in 1949. Haar doel was dubbel:
1) zelf propaganda en acties voeren ten bate van de vrede;
2) in de meest verscheidene middelen stellingname ten voordele van de vrede uitlokken.

Als wij het geheel van de activiteit dier jaren overschouwen, dringen zich een aantal vaststellingen op.

Veel werd gepresteerd in verhouding tot onze beperkte mogelijkheden: o.a. miljoenen propagandaschriften werden door ons over het land verspreid. Anderdeels is dat gepresteerd zeer weinig in verhouding tot noodwendigheden.

Van in den beginne stonden wij als organisatie en beweging ver ten achter tegenover Frankrijk en Italië. In deze beginperiode was de vredesbeweging ook in de andere buurlanden zeer zwak. Sindsdien heeft zich de toestand gewijzigd: de vredesbeweging is een formidabele macht in Duitsland geworden en ook in Engeland is ze geweldig gegroeid. Meer nog, ook in Nederland is er een belangrijke vooruitgang vast te stellen.

Zodat wij in ons land ten achter staan, ja erg ten achter staan in vergelijking met al de buurlanden. De vredesbeweging in België is de zwakste in West-Europa.

Het nuchter bekijken van deze toestand mag geen aanleiding tot ontmoediging worden. Integendeel. De omstandigheden, die de beweging de ganse wereld door in de hand werken en ook bij onze burens hun gunstige invloed laten gevoelen, gelden tevens voor ons land. Hun weerslag kan niet uitblijven.

Het enige besluit, dat zich opdringt, luidt daarom: alles in het werk stellen om onze achterstand in te halen.

Zijn de mogelijkheden voorhanden? Ongetwijfeld. Vooreerst is het duidelijk, dat de openbare opinie in ons land gunstig evolueert.

In ons vorig nummer spraken wij over de opiniepeilingen door de INSOC gehouden betreffende de Duitse herbewapening. Sindsdien werden door hetzelfde instituut nieuwe peilingen ondernomen. Hieruit blijkt dat 62 % der geraadpleegde personen voorstander zijn van onderhandelingen met de Sovjet-Unie; 30 % zijn er tegen en 16 % hebben geen mening.

Betekent dit dat de twee derden der geraadpleegde personen sympathie hebben voor de Sovjet-Unie? Geenszins, vermits

slechts 32 % geloven, dat de Sovjet-Unie werkelijk de vrede wil. Anderdeels geloven 38 % der geconsulteerden, dat de Verenigde Staten waarachtig de vrede willen (in 1948 waren 65 % deze mening toegedaan).

Maar hoofdzaak is, dat de grote meerderheid van diegenen, die een mening uitspraken - nl. 75 % - de overtuiging hebben, dat er een middel bestaat om tot overeenstemming te komen en dat men alleszins de poging moet wagen.

Nu is de afstand groot - en hier leggen wij de vinger op de wonde - tussen het bestaan van een opinie en het feit dat ze zich krachtdadig uitdrukt; tussen een passieve houding en een actief optreden; tussen een verlangen en een bewuste wil.

Daar ligt de taak van de vredesbeweging. Daar ligt de taak voor ieder van ons, want ieder van ons kan iets bijdragen. Uit kleine bronnen komen beken, beken verenigen zich tot rivieren en rivieren vloeien samen in een brede stroom.

Onze onmiddellijke opgave bestaat er in :

- de strijd tegen de Duitse herbewapening - ondanks de parlementaire bekrachtiging - voort te zetten;
- ons volk te mobiliseren tegen de atoom- en waterstofbom;
- de machtige wereldvredesbijeenkomst van 22 Mei te Helsinki in ons land bekend te maken, opdat hare resoluties des te meer weerklink zouden vinden.

Praktisch betekent dit, dat wij aan al onze lezers dringend vragen :

- lid te worden van de B.U.V.V.;
- een paar vrienden of bekenden eveneens lid te maken van onze organisatie;
- enige financiële steun in te zamelen voor onze propaganda;
- kaarten voor de wereldvredesbijeenkomst van Helsinki in omloop te brengen.

NOG IS HET NIET ONHERROEPELIJK

DE PARLEMENTEN BEKRACHTIGEN.

De Italiaanse Senaat, de Duitse Bundestag, de Duitse Bundesrat, de Franse Raad van de Republiek, de Belgische Senaat... de bekrachtiging der akkoorden van Parijs is een voldongen zaak en een feit is het eveneens dat zelfs in die landen, waar het verzet der bevolking zeer heftig was - Italië, Duitsland, Frankrijk - dit verzet niet een overeenstemmende uitdrukking op parlementair vlak gekregen heeft.

De mandatarissen hebben niet geluisterd, noch naar hun geweten, noch naar de stem van het volk. Zij hebben geluisterd naar andere imperativen.

SENATOR ROLIN.

Ook tijdens de debatten in de Belgische Senaat is dat herhaaldelijk gebleken. Sprekers van alle partijen hebben voorbehoud en angst uitgedrukt. Speciaal senator Rolin was duidelijk in dat opzicht :

"Ik behoort tot dezen die, nadat zij tegenstander waren van de "E.D.G., zich uitgesproken hebben ten gunste van de Parijse akkoorden. Bij nader overweging heb ik dat gunstige oordeel niet kunnen handhaven... Onderhandelingen tussen Oost en West zijn noodzakelijk. Zelfs de Amerikanen erkennen dat. Maar dan moet er een mogelijkheid, een terrein van onderhandelingen aanwezig zijn. Mijn overtuiging is het, dat de Parijse akkoorden onderhandelingen onmogelijk maken. Of wij het willen of niet, besprekingen moeten de eenmaking van Duitsland voor doel hebben. Welnu de Parijse akkoorden betekenen de militaire integriteit van West-Duitsland, zijn verbinding met het Westen. Welke hoop kunnen wij in deze omstandigheden nog koesteren dat de U.S.S.R. haar bezettingstroepen uit Duitsland zou terugtrekken? Het is niet ernstig allerlei verklaringen af te leggen over Oost-West-onderhandelingen, wanneer men West-Duitsland voor 50 jaar samensluit met het Westen... De akkoorden leiden naar de mislukking van de onderhandelingen en zij leiden uiteindelijk naar de afgrond. Ik meen dat zij een stap in de slechte richting zijn. Het logische gevolg van mijn houding zou een onthouding of een tegenstemming moeten zijn. Maar...."

Maar... hier beleven wij een eigenaardig avontuur in onze Senaat: dhr. Rolin en nog 23 andere socialistische mandatarissen laten een verklaring afleggen door Senator De Block, waar-

uit blijkt: 1°) dat deze senatoren wilden tegenstemmen of zich onthouden; 2°) dat zij zullen voorstemmen om - ten overstaan van de C.V.P. - de eenheid van de B.S.P.-groep te beklemtonen.

Senator De Block meent, dat met de bekrachtiging der Parijse akkoorden Europa zich op een gevaarlijk pad begeeft en dhr. Doutrepont voegt er aan toe: "wij hebben allen gewetensbezwaren".

WELKE IMPERATIEVEN ?

Deze dubbelzinnige houding wordt voorgesteld als het gevolg van zeker spanningen op het terrein van de binnenlandse politiek. Dat is maar gedeeltelijk waar. Een binnenlandse aangelegenheid - in dewelke wij als vredesbeweging trouwens geen stelling nemen - is het feit, dat de C.V.P. de huidige regeringscoalitie wil ten val brengen. Maar een kwestie van buitenlandse politiek is het, dat in de loop van het debat dhr. Struye minister Spaak heeft willen discrediteren in de ogen van Washington moest getoond worden, dat de B.S.P.-groep en bloc de akkoorden van Parijs goedkeurt.

Maar dat alles vermindert geenszins de verantwoordelijkheid van de senatoren. Onze mandatarissen zijn voldoende verwittigd geworden en al de bezwaren, die wij in onze geschriften lieten gelden, al de argumenten, die wij vooropstelden, blijven hun volle waarde behouden.

Met de bekrachtiging der akkoorden van Parijs werd bewust de weg naar onderhandelingen over het voornaamste Europese probleem geblokkeerd.

EEN NIEUW MANEUVER

Een nieuw maneuver werd sinds enkele weken ingezet. Sinds enige tijd inderdaad wordt er door de meest verantwoordelijke Westerse staatslieden enorm veel gepraat over een nieuwe conferentie van vier. Er is een antwoord van Boelganin geweest, dat bemoedigend leek. Besprekingen over een Oostenrijks staatsverdrag hebben plaats in Moskou. En nu wordt het voorgesteld alsof men grote verwachtingen zou mogen koesteren betreffende een nieuwe samenkomst met de Sovjet-regering. De verwachtingen worden kunstmatig opgeschroefd, om achteraf naïef verwonderd te kunnen doen, als de besprekingen mislukken.

Onderhandelingen, ja vruchtbare onderhandelingen zijn inderdaad mogelijk... over Oostenrijk, ... over het probleem der ontwapening in 't algemeen, maar niet meer over Duitsland, tenzij op één voorwaarde: dat de uitvoering, de toepassing van de Parijse akkoorden verdaagd worde tot na de conferentie waarover men spreekt.

EEN LAATSTE KANS

De regeringen van het Westen wordt nog één kans geboden om de noodlottige weg, die zij ingeslagen hebben op het laatste nippertje te verlaten: door de toepassing der akkoorden uit te stellen. De volkeren hebben het woord.

Helsinki

hoop der volkeren

PARIJS, 1949... WARSCHAU, 1951... WEENEN, 1953... HELSINKI, 22 MEI, 1955... Een stijgende lijn. Wereldvredebijeenkomsten, zoals de geschiedenis er nooit gekend heeft. Steeds worden zij machtiger, vertegenwoordigen zij ruimere bewegingen, vinden zij dieper weerklank bij de volkeren van de ganse aarde, wegen zij zwaarder door op het verloop van het wereldgebeuren.

In alle landen van de wereld maken vredesstrijders zich klaar om, gemandateerd door honderdduizenden en miljoenen de vredeshoofdstad in de Finse hoofdstad te gaan verkondigen.

Te Helsinki zal de kwestie van het verbod der atoomwapens als voornaamste punt op de dagorde staan.

Waarom is dit vraagstuk vandaag het belangrijkste ?

1.- Het destructievermogen van de waterstofbom neemt van dag tot dag schrikwekkend toe.

2.- De gevolgen op langere termijn der vrijgemaakte radioactiviteit worden door de geleerden als bedreiging voor de komende geslachten erkend.

3.- De techniek van het werpen der atoomwapens - getelegeerde raketten, die sneller gaan dan de klank - maakt fantastische vorderingen en schakelt doeltreffende verdediging uit.

4.- De ontwapeningsconferentie van Londen schijnt eens te meer in het slop geraakt te zijn.

5.- De wedloop in atoomwapens dreigt onstuitbaar te worden:

- a) In het raam van de NATO is men bezig gans West-Europa tot atoombasis op te richten.
- b) Het zijn de Nato-generaals, die zonder de instemming der regeringen, over de aanwending mogen beslissen.
- c) Het herwapende West-Duitsland krijgt eveneens beschikking over atoomwapens.
- d) W. Churchill heeft aangekondigd, dat Engeland de waterstofbom gaat vervaardigen en de Franse premier Faure is een ogenblik hetzelfde zinnens geweest.
- e) Op Formosa liggen de atoomwapens klaar.
- f) In de Nevadawoestijn gaan de proefnemingen aan de lopende band verder.

6.- De illusie, dat de Sovjet-Unie ten achter zou blijven in zake atoomwapens, wordt niet meer gedeeld door diegenen die op de hoogte zijn van de ware toestand.

Indien de voorbereidingen zo gevaarlijk gevorderd zijn dan is het bewustzijn van het gevaar nog duizend maal meer tot ontwikkeling gekomen. Dat atoomoorlog totale zelfmoord zou betekenen, daarvan is nu zo wat iedereen overtuigd; op dat punt

staan wij, zelfs in België, als B.U.V.V. sinds lang niet meer alleen. De klaarlijkheid van de feiten heeft zich hier laten gelden.

Maar tevens ontwikkelt zich volgende illusie bij miljoenen mensen: "als het zo is, als de atoomwapens niemand of niets sparen, dan zullen de staatslieden zelf er voor terugdeinzen deze wapens in te zetten".

Wij zeggen: gevaarlijke, zeer gevaarlijke illusie! Als de oorlog uitbreekt, zal hij van de eerste tien minuten af een atoomoorlog zijn, vermits het zover gekomen is, dat de atoomwapens de basis van de ganse strategie geworden zijn.

Als men niet zinnens was de A- en H-bom te gebruiken, dan zou men ze niet tot basis van de ganse strategie gemaakt hebben, dan zou men niet die koortsachtige wedloop kennen, die vandaag alles overheersend is, dan zou men zich bereid verklaren tot verbod van deze wapens en het standpunt van de Wereldvrede raad desbetreffende aanvaarden.

Het lijkt geen twijfel, dat alvast in Amerika er staatslieden en militairen zijn - wij zeggen het over hen, omdat zij het zelf zeggen - die de illusie hebben de tegenstrever uit te schakelen door een enorm massale verrassingsoverval. De Blitzkrieg met totalitaire verdelgingswapens spookt in hunne hoofden. Het is onze overtuiging, dat zij zich vergissen. Maar Hitler heeft zich eveneens vergist. Dat heeft hem niet belet van te beginnen.

Er is maar één waarborg tegen krankzinnige oorlogsdrijvers. Hen tegenhouden nog tijdens de voorbereidingsactiviteiten.

Er is maar één macht daartoe in staat: een sterke vredesbeweging.

De "Oproep van Stockholm" heeft destijds de moordenaarshand van Mac Arthur weerhouden.

HELSINKI moet een krachtsbundeling van zoveel vredeswillen worden, dat de mensheid verlost wordt van de thermonucleaire nachtmerrie.

=====
Deze affiche, de Wereldvredebijeenkomst van HELSINKI aankondigend, werk van de kunstenaar Hans Erni, zal weldra in alle landen ter wereld te zien zijn.
=====

Het is niet zo

dat men de atoomoorlog zal vermijden

NIEUWS UIT AMERIKA

De schoolkinderen moesten allen een medallie dragen. In de volksmond noemt men dat "hondenmedallies". Deze worden inderdaad genummerd zoals voor de honden; daarmee zal het mogelijk zijn na het atombombardement, de verkoelde kindertjes te identificeren.

IN BELGIE

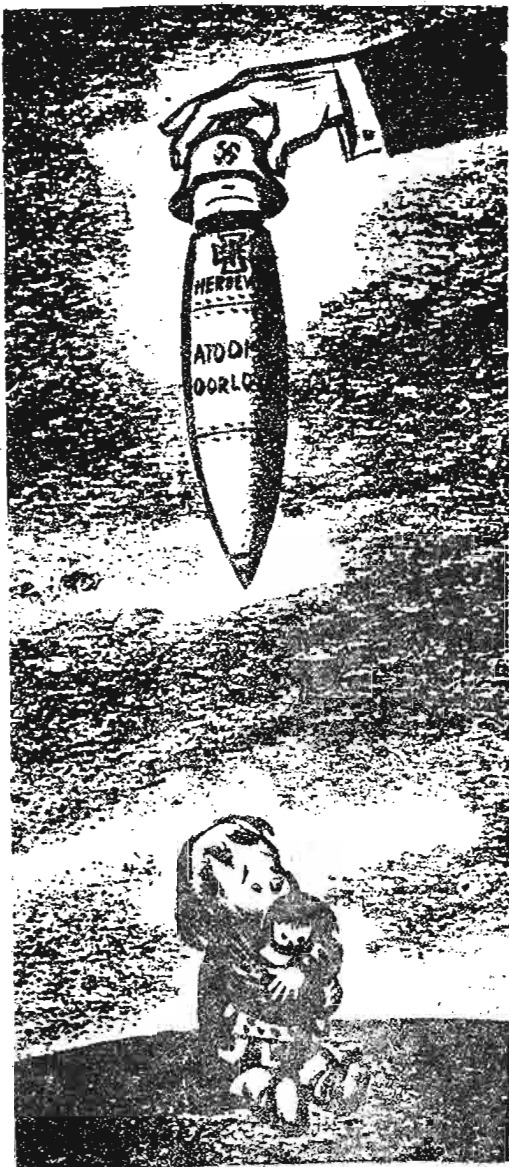
Onze ministerraad, Het mooie Amerikaanse voorbeeld volgend en van oordeel zijnde, dat regeren vooruitzien betekent, overweegt het invoeren van gelijkaardige medallies voor onze kinderen van minder dan vijftien jaar.

IN DE U.N.O.

Alle landen worden uitgenodigd hun kinderen identiteitskaarten aan te binden in een stof, die de radioactiviteit weerstaan kan.

Bewonder de voorzorgen om de misdaad achteraf te kunnen registreren.

Besluit: Opdat onze kinderen niet radioactief zouden worden, is het nodig, dat wij nu actief zijn

Ommekeer in Asie

Kentering in Amerika

FORMOSA.

De regering van Peking treft voorbereidingen om Tsjang uit zijn laatste schuilplaats te verdrijven. De Verenigde Staten, die Tsjang financieel rechthouden en met hun vloot in de straat van Formosa patrouilleren, hebbende de wereld rond gedaan, dat zij zullen ingrijpen.

Tevens zijn nog enkele kusteilanden in handen van Tsjang gebleven. Dat deze eilanden - met inbegrip van Kemoi en Matsoe - Chinees zijn, wordt door niemand ontkend.

Anders is het gelegen met Formosa. Zowel de Engelse als de Amerikaanse regering betwisten dat Formosa Chinees zou zijn.

Laat ons daarom eerst deze vraag onderzoeken. Van de acht miljoen inwoners van Formosa zijn 97% Chinezen. De Chinezen hebben zich op dit eiland gevestigd in de 9de eeuw. Van in de 14de eeuw is Formosa ingedeeld bij de Chinese vastelandsprovincie Foekien. In 1895 wordt het eiland door Japan op China veroverd. Op de Kairo-Conferentie van december 1943 wordt besloten dat Formosa na de oorlog terug aan China komen zal. In 1945 wordt dat opnieuw overeengekomen in Potsdam. In de acte van capitulatie van Japan wordt het nogmaals bevestigd. Onmiddellijk na de Japanse overgave wordt de Chinese souvereiniteit op het eiland door Tsjang-Kai-Sjek waargenomen. Het Amerikaanse Staatsdepartement verklaart in december 1949: "Formosa maakt politiek, geografisch en strategisch deel uit van China". En begin 1955 wordt door de Amerikaanse Senaat het verdrag tussen de U.S.A. en Tsjang bekrachtigd. Officieel heet dat een pakt te zijn "tussen de regeringen van de U.S.A. en van de Chinese Republiek". Het pakt wordt afgesloten met het doel Formosa onder het bewind van "de regering der Chinese Republiek" te houden. Ons dan komen vertellen, dat Formosa niet Chinees is, is eenvoudig te dwaas om los te lopen.

De conclusie ligt dus voor de hand: het optreden der Verenigde Staten rond Formosa is een gewapende interventie in Chinese binnenlandse aangelegenheden.

F. Dulles beweert, dat Formosa noodwendig is voor de verdediging van de U.S.A. Nu ligt Formosa op ongeveer 900 Km. van Amerika en op ongeveer 200 Km. van het Chinese vasteland. Om die reden is het dan ook begrijpelijk, dat Peking het bezit van het eiland als een strategische noodzakelijkheid beschouwt, te meer daar het Chinese vasteland sinds jaren met Amerikaanse vliegtuigen van uit Formosa gebombardeerd wordt en bovendien Tsjang om de maand proclameert, dat de invasie van het Chinese vasteland zijn opperste doel is.

Op een zeker ogenblik leek het er naar alsof de oorlog om Formosa ging ontketend worden. Maar toen gebeurde wat wij reeds meermaals in de loop van de laatste jaren konden noteren: nu een wereldoorlog weer als een onmiddellijke bedreiging verscheen, was er precies voldoende reactie in de wereld om het gevaar te bezweren.

De Engelse regering remde, zij het doorheen een zeer dubbelzinnige houding. Canada, Australië en Nieuw-Zeeland lieten weten, dat ze niet meededen. De West-Europese regeringen spraken zich niet openlijk uit, maar in stilte maakten zij het Washington duidelijk, dat hun volkeren niet bereid waren om voor Tsjang te sterven. India, met Nehru, sprak consequent de taal van de vrede. De U.S.A. stonden geïsoleerd.

Sindsdien is deze evolutie in versneld tempo verder gegaan. Attlee verklaarde onlangs: "Geen enkele Engelse regering zal deelnemen aan een oorlog om Formosa." "De jaarlijkse vergadering van de Britse cooperatieven, die miljoenen leden tellen, veroordeelde de Amerikaanse politiek inzake Formosa als "provokant en gevaarlijk voor de wereldvrede". De Canadese minister Pearson zegde voor enkele dagen dat "China naar de U.N.O. of de U.N.O. naar China moet gaan". De Franse premier Faure dringt aan op erkenning van Peking.

OMMEKEER IN AZIE.

Maar vooral in Azië verliest Amerika met de dag aan prestige.

Dat zien we in Japan. De verkiezingsoverwinning van Hatoyama was een uiting van anti-Amerikaanse stemming. In Japan werden door de vrouwen alleen meer dan 30 miljoen handtekeningen tegen de atoomwapens ingezameld, terwijl vele zakenlieden hunkerden naar hernieuwing van de afzet in China.

Dat zien we in Vietnam. Tussen Noord en Zuid is het nu vrede. Maar in 't Zuiden is men onder elkaar aan 't vechten geraakt en de Amerikaanse inmenging is er de voornaamste oorzaak van.

Dat werd bewezen door de conferentie van Nieuw-Dehli: op 6 April zijn aldaar uit 16 Aziatische landen afgevaardigden samengekomen in "niet-officiële conferentie". Als uitgangspunt van al de besluiten werd hier het principe der vreedzame coëxistentie gesteld, zoals het reeds vroeger tussen Tjoe-En-Lai en Nehru in vijf punten omschreven werd. De conferentie sprak zich uit voor het gecontroleerde verbod van atoomwapens en stelde voor, dat in gans Azië de 6de Augustus 1955, tiende verjaardag van het bombardement van Hiroshima, zou herdacht worden. Verder eiste de conferentie de terugtrekking van de Amerikaanse strijdkrachten uit Formosa en de Chinese kusteilanden en stelde zij een conferentie van tien voor om de kwestie Formosa te regelen. Hetzelfde werd voorgesteld inzake Korea. Ten slotte werd het kolonialisme in Azië en Afrika ge-

laakt en werd er "volledige vrijheid" voor die volkeren opgeëist.

Ondertussen heeft de Conferentie van Bandoeng een aanvang genomen: 29 Aziatische en Afrikaanse landen zijn hier vertegenwoordigd, of een bevolking van ongeveer 1.400.000.000. Dergelijke bijeenkomst, zonder aanwezigheid van de "Westerse machten" heeft zich nog nooit in de geschiedenis voorgedaan.

Wij wagen ons niet aan voorspellingen omtrent de resultaten. Maar zonder twijfel zullen de resoluties van Dehli hier van invloed zijn en de bijeenkomst op zichzelf is reeds een enorm resultaat ten bate van de vrede. Want het blijkt, dat de volkeren van Azië en Afrika zich bewust geworden zijn van hun waardigheid.

KENTERING IN AMERIKA.

Over 't algemeen zijn wij zeer slecht ingelicht betreffende het "Andere Amerika", over het niet-officiële Amerika, over de strijd van deze Amerikaanse burgers, die zich verzetten tegen de gevaarlijke oorlogsdrijverij. Niettemin worden de echo's talrijker over het optreden van bewuste en moedige mensen in de U.S.A. Vooral de stem van geleerden, die halt roepen aan de experimententen in de Nevada en die waarschuwen voor de bewapeningswedloop, dringt tot ons door. Maar ook andere gegevens zijn voorhanden, die ons toelaten tot een langzame kentering in de openbare opinie te besluiten.

Indien de Verenigde Staten met hun politiek van oorlogsvoorbereiding in de wereld geïsoleerd geraken, dan is het bijzonder bemoedigend vast te stellen dat in de U.S.A. zelf de oorlogsdrijvers langzaam naar de isolatie gestuwd worden.

Uitdrukking daarvan vinden wij in verklaringen van zeer gezaghebbende leiders.

Is het niet kenschetsend, dat de democratische leiders in Amerika de Eisenhower-administratie hoe langer hoe duidelijker beginnen aan te vallen over haar avontuurlijk, onvoorzichtig en onbezonnen met-de-vuist-op-de-tafel-slaan?

Arthur H. Dean, gewezen speciaal ambassadeur der U.S.A. in Korea, meent dat zijn land China zou moeten erkennen in ruil voor "geschikte concessies". "In de huidige omstandigheden, schrijft hij, hebben wij het hoofd te bieden aan een onvermijdelijke afvalligheid van bevriende landen in de U.N.O. En aldus lopen wij het gevaar zonder enige compensatie en onze strategische posities en ons prestige te verliezen".

De democratische senator Humphrey stelt met angst vast: "Bijna de helft van de wereldbevolking zal vertegenwoordigd zijn op de conferentie van Bandoeng en wij zijn er van uitgesloten". Senator Mike Mansfield wordt door dezelfde angst aangegrepen.

Gouverneur Harriman van New-York klaagt er bitter over, dat de U.S.A.-politiek inzake Formosa "geen rekening houdt met de problemen van onze bondgenoten in Azië en Europa". Hij voegter nog aan toe: "telkens een Amerikaan de atoomsabel in

Azië zwaait en spreekt van Aziaten tegen Aziaten te laten vechten, verliezen wij vrienden onder de buitenstanders".

Senator Kerr heeft een oproep gericht tot president Eisenhower om in geen geval atoomwapens te gebruiken, moest het tot gewapend konflikt over de Chinese eilanden komen. Hij wijst er op, dat de atoomwapens zeker geen U.S.A.-monopolie moer zijn endat zijn land "zeer kwetsbaar is". Hij stelt bovendien vast dat een atoomoorlog "de wereldopinie tegen ons zou doen opstaan".

Maar bijzondere indruk heeft voorzeker Aldai Stevenson gemaakt met zijn scherpe critiek op de Eisenhower-administratie. Hij noemt de politiek van Dulles "bluff" en "uitzinnige woordkramerij van aard het vertrouwen der bondgenoten der Verenigde Staten te ondermijnen. Truman heeft iets gelijkaardigs gezegd, maar uitdrukkelijker en brutaler.

Deze maal werden Eisenhower en Dulles getroffen. Onmiddellijk hebben zij een zekere koerswijziging aangekondigd, een terugkrabbelen in feite.

Dulles die de dag te voren nog dezen gegispt had, die een "populair verlangen naar vrede ten allen prijze" wilden aanmoedigen, veranderde van toon. Volgens A.F.P. deed hij "onrechtstreeks een oproep tot communistisch China opdat dit zou instemmen met een wapenbestand, zonder daarom zijn aanspraken op Formosa en de kusteilanden te moeten prijsgeven. "Verder verklaarde de staatssecretaris letterlijk: "Wij beschouwen Kemoi en Matsoe niet als onontbeerlijk voor de verdediging van Formosa, maar wij willen ons niet binden door te verklaren, dat we ze niet zullen verdedigen".

Gelijkaardig dubbelzinnige uitlatingen brengt ons "Associated Press" vanwege de President. Zij geven de indruk, dat de regering der U.S.A. zich uit het wespennest van Formosa zou willen terugtrekken.

Zeker, het is alles in zeer dubbelzinnige termen opgesteld. Mogelijk staan we hier voor het begin van een waarachtig voorzichtige politiek; mogelijk is het enkel een manoeuvre om de slechte indruk in het land en daarbuiten enigszins weg te wissen. In alle geval is het een bewijs, dat ook de regering der Verenigde Staten rekening houden moet met de vredestroming bij de volkeren.

Wie mag beslissen

Wie mag in de Atlantische Raad, in geval van oorlog, over het gebruik van atoomwapens beslissen? Ons antwoord is duidelijk: de generaals, ook zonder instemming der regeringen. Het spreekt vanzelf, dat geen enkel officieel communiqué dit in zo duidelijke termen bevestigt. Diplomatische taal is voorzichtig. Maar voor wie lezen kan, is het voldoende klaar.

Oordeel zelf.

"The Manchester Guardian" (18 dec.1954) :

"Aldus heeft de Atlantische Raad stilzwijgend aan de militaire bevelhebbers het recht verleend op de instemming te mogen rekenen voor het aanwenden van atoomwapens en de ganse militaire organisatie moet op die basis heringericht worden".

"The Times" (22 dec.1954) :

"Mr.F.Dulles heeft uiteengezet, dat de huidige militaire politiek geleidelijk de aanwending van tactische atoomwapens insluit...De vraag over het al dan niet aanwenden van wapens voor massale vernietiging houdt in zich geen onderscheid tussen de vernielingskracht van atoomwapens of klassieke wapens".

"New York Herald Tribune" (18 dec.1954) :

"De positie van de Verenigde Staten is in de grond deze: wij zullen het advies vragen, indien de tijd het toelaat en indien het noodzakelijk schijnt, maar wij willen ons in dit opzicht niet binden. In alle geval hebben de militairen, gelast met de uitwerking der plannen, klare richtlijnen en voor het overige zal alles beslist worden volgens de omstandigheden".

Verklaring van dhr. Spaak :

"De Atlantische Ministers zijn het eens met de Verenigde Staten, dat het beginsel der onderlinge raadpleging onder de geallieerden voor het aanwenden van atoomwapens niet als onaanvaardbaar moet beschouwd worden".

Sprokkelingen

DE DROOM VAN ADENAUER...

In het Amerikaanse tijdschrift "Saturday Evening Post" schrijft Adenauer: "Ik ben er van overtuigd dat de betrekkingen met de Sovjet-Unie op macht dienen gebaseerd te worden".

Verder verbergt Adenauer het geenszins, dat de twaalf divisies door de Parijse akkoorden voorzien, helemaal niet volstaan om de macht, die hij bedoelt tot stand te brengen. Laten wij hem het woord :

"Ik heb de indruk, wanneer ik met buitenlandse vrienden spreek, dat zij levendig verlangen dat wij twaalf sterke divisies zouden hebben, maar dat zij weigerachtig staan tegenover alles wat op een werkelijke militaire macht zou gelijken. Ik moet doen opmerken, dat het niet gemakkelijk is een sterke strijdmacht op de been te brengen en haar het uitzicht te geven van een voetbalploeg van een zondagschool".

...EN DE WIL VAN DUITSLAND

Het West-Duitse instituut voor opinie-onderzoek EMNID te Bielefeld kwam tot volgend resultaat betreffende de jeugs van 15 tot 24 jaar: 27 % is bereid soldaat te worden in een nieuwe Wehrmacht; de overige 73 % staat onder de voorwaarden van de Parijse akkoorden afwijzend tegen dienstneming.

In het kleine Hessische stadje Stockstadt werd een volksstemming gehouden, die een resultaat bracht, dat als min of meer kenmerkend mag beschouwd worden voor de gemoedsgesteldheid van de grote meerderheid der West-Duitse bevolking. Van de ongeveer duizend kiesgerechtigden plaatsten 954 hun handtekening onder het "Duitse Manifest" tegen de herbewapening en voor de hereniging.

Weg damit!!

DE SCHOONHEDEN VAN HET KOLONIALISME.

Generaal Erskine, Britse opperbevelhebber in Oost-Afrika, heeft verklaard dat sinds de afkondiging van de noodtoestand in Kenya, voor elke vermoorde Europese burger 500 Moe-Moe's werden neergeschoten. (Reuter)

"MEIN KAMPF" OP DE HAMBURGSE SCHOLEN.

Hitler's "Mein Kampf" wordt op verschillende Hamburgse scholen als leerstof gebruikt. Dit bericht de "Hamburger Anzeiger". Verder worden voor meisjesklassen zelfs aanvalsplannen, zoals bijv. het Schlieffen-Plan door de leraren behandeld. Ter herinnering aan de Belgen: het Schlieffen-Plan voorzag de aanval op Frankrijk doorheen ons land. In 1914 werd het in toepassing gebracht.

H.M. KONINGIN ELISABETH IN WARSCHAU.

Koningin Elisabeth woonde in Warschau de eindfase bij van de Vijfde Internationale Chopin-Wedstrijd. Toen zekere persoonlijkheden aandroegen dat ze niet zou gaan, antwoordde Koningin Elisabeth: "In mijne oren klinken melodieën van Chopin aangenamer dan ontploffingen van atombommen".

MAC ARTHUR TEGEN MAC ARTHUR.

U kent hem wel: de gewezen bevelhebber van het Amerikaanse leger in Zuid-Korea, de man die voorstelde de Koreaanse oorlog uit te breiden tot China, die op het punt stond de atombom op China te werpen; Mac Arthur, die het zo bont maakte, dat Truman hem als een te gevaarlijke oorlogsmaniak terugroepen moest.

Diezelfde Mac Arthur is nu lot meer gezonde inzichten gekomen. Tijdens een Nihilistebal ter gelegenheid van zijn 75ste verjaardag verklaarde hij: "De moderne oorlog is een Frankenstein in de vorm van de beide deelnemers te vernietigen". M.A. spoort de Verenigde Staten aan "nu te verklaren dat ze bereid zijn de oorlog af te schaffen in akkoord met de grote wereldmogendheden. Het zou een magisch effect hebben... Aan beide zijden zal de massa's een gelijk verlangen naar vrede. Voor het ene kamp zoals voor het andere zou de oorlog enkel een ramp betekenen; aan de ene kant zoals aan de andere siddert men van afgrijzen".

Mac Arthur besluit, dat de beslissing "in handen van de massa's berust, voor wie het overleven de inzet van het vraagstuk is".

Ziedaar een antwoord aan diegenen, die de vraag stellen: "Wat kan mijn handtekening er aan verhelpen?".

Dat Mac Arthur dit juiste antwoord brengen zou, dat hebben wij in de tijd van de Oproep van Stockholm nooit kunnen dromen. Het zijn er geesten, die tot inkeer komen.

MAAR VAN FLEET IS NIET MAC ARTHUR.

Generaal Fleet, voormalig en nu eens gewezen Amerikaans opperbevelhebber